

Pamati un galvenie argumenti

Pārkāpuma procedūras Nr. 2001/2071 gaitā Komisijas veiktās izmeklēšanas un Spānijas iestāžu atbilžu izvērtēšanas rezultātā esot varēts konstatēt, ka nav izpildīti brīdinājuma vēstulē minētie, no Direktīvas 1999/31 izrietošie pienākumi, kas [Spānijas Karalistei] noteikti saskaņā ar Direktīvas 1999/31 14. panta a) un c) punktu, kā arī pienākumi, kas tai noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta b) punktu.

Šī prasība attiecas arī uz *Barranco de Sedases* poligonu, par kuru ir ar šo procedūru saistītā pārkāpuma procedūra Nr. 2012/4068, jo tiek uzskatīts, ka saistībā ar šo poligonu Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti saskaņā ar Direktīvas 1999/31 14. panta b) punktu.

Šo atbilžu izvērtējums esot ļāvis Komisijai no procedūras izslēgt 45 poligonus, kas vai nu nav uzskatāmi par 2001. gada 16. jūlijā pastāvošiem poligoniem vai arī kuriem ir saņemta atļauja un kuros ir veikta renovācija atbilstoši Direktīvā 1999/31 noteiktajam. Tomēr, ievērojot, ka pienākumu neizpildes situācija turpinās, jo Spānijas iestādes dažkārt neesot veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu, ka apsaimniekotājs sagatavo projekta un darbības uzlabošanas plānu, un nodrošinātu šā plāna izpildi pilnībā atbilstoši direktīvas prasībām, savukārt citkārt – neesot veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai pēc iespējas agrāk slēgtu objektus, kuriem nav saņemta atļauja darbības turpināšanai, un ka tādejādi Spānijas Karaliste neesot izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti saskaņā ar Direktīvas 1999/31 14. panta c) un b) punktu, Komisija nolēma celt šo prasību Tiesā.

(¹) OV L 182, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 4. sēj., 228. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2014. gada 10. jūlija rīkojumu lietā T-271/10 H/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Policijas misija Bosnijā un Hercegovinā (EUPM) 2014. gada 29. septembrī iesniedza H

(Lieta C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: H (pārstāvis – M. Velardo, *avvocato*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūlija rīkojumu lietā T-271/10 H/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un “EUPM”, ciktāl ar to tiek noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība atcelt 2010. gada 7. aprīļa lēmumu, kuru parakstījis EUPM personāla vadītājs un ar kuru prasītājs tika pārcelts uz “Criminal Justice Adviser-Prosecutor” amatu uz reģionālo biroju Banja Lukā [*Banja Luka*] (Bosnija un Hercegovina), un, ja nepieciešams, atcelt 2010. gada 30. aprīļa lēmumu, kuru parakstījis misijas vadītājs un uz kuru ir norāde Padomes 2009. gada 8. decembra Lēmuma 2009/906/KĀDP par Eiropas Savienības policijas misiju (EUPM) Bosnijā un Hercegovinā (BiH) (¹) 6. pantā, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus;

- nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest atbildētājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda šādus pamatus:

- tiesību uz aizstāvību pārkāpums;
- Reglamenta 114. panta pārkāpums;
- kļūda tiesību piemērošanā;
- Eiropas tiesību pārkāpums.

(¹) OV L 322, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. oktobrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) – Promoiimpresa srl/Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

(Lieta C-458/14)

(2014/C 448/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītāja: Promoiimpresa srl

Atbildētāji: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar LESD 49., 56. un 106. pantā paredzētajiem brīvības veikt uzņēmējdarbību, nediskriminācijas un konkurences nodrošināšanas principiem, kā arī šajos principos iekļauto pamatotības noteikumu netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ar vairākiem tiesību aktiem ir atkārtoti pagarināts ekonomiski nozīmīgu un publisku jūras, ezera un ūdens krastu īpašumu koncesiju spēkā esamības periods, kura ilgums saskaņā ar likumu ir pagarināts vismaz uz 11 gadiem, tādējādi tam pašam koncesionāram saglabājot tiesības saimnieciski apsaimniekot īpašumu, lai arī šim koncesionāram piešķirtajā koncesijā paredzētais spēkā esamības periods jau ir beidzies, un līdz ar to ieinteresētajiem saimnieciskās darbības veicējiem atņemot jebkādu iespēju saņemt koncesiju attiecībā uz īpašumu, pamatojoties uz publiskā iepirkuma procedūru?